

Arrest

nr. 214 268 van 19 december 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de gemeente SCHILDE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de gemeente Schilde van 4 januari 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing werd op 6 juli 2018 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 30 juli 2018 met referthenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE ROECK, die verschijnt voor verzoeker en van advocaat V. VANNEUVILLE, die verschijnt voor verweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 oktober 2017 diende verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart als familielid van een Unieburger, als aangetrouwde neef van de heer L.M., van Nederlandse nationaliteit.

Op 4 januari 2018 nam de burgemeester van de gemeente Schilde een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met het bevel om het grondgebied te verlaten”¹

In uitvoering van 52,§3/52,§4 vijfde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 01/10/2017 werd ingediend door:

Naam: T., I. (...)

Om de volgende redenen geweigerd:³

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie. Overeenkomstig artikel, §1 tweede lid van het genoemd koninklijk besluit van 8 oktober 1981 beschikt de betrokkene over een bijkomend termijn van een maand, namelijk tot (dag/maand/jaar) om de vereiste documenten over te maken¹

de betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van de burger in de Unie:

De betrokkene heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie: bewijzen van bestaansmiddelen van referentiepersoon ontbreken.

Uit de controle van de verblijfplaats blijkt dat de betrokkene niet verblijft op het grondgebied van de gemeente waar hij/ zij zijn/haar aanvraag heeft ingediend:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie:

Het recht op verblijf wordt om redenen van openbare orde of nationale veiligheid geweigerd. Persoonlijk gedrag van de betrokkene waardoor zijn verblijf ongewenst is om redenen van openbare orde of nationale veiligheid

Het recht op verblijf wordt om redenen van volksgezondheid geweigerd.

Gelet op het feit dat verblijf van meer dan drie maanden aan betrokkene werd geweigerd en hij/zij niet gemachtigd of toegelaten is tot verblijf op een andere basis dient de betrokkene het land te verlaten binnen de 30 dagen, dit conform art. §3 van het Kb van 8 oktober 1981”

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 47/1, 2° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht zoals neergelegd in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de motivering van de bestuurshandelingen.

Hij licht dit middel toe als volgt:

“De aangehaalde reden voor de weigering van zijn verblijfstitel is niet gegrond;

Verzoeker heeft tal van documenten voorgelegd ter staving van zijn afhankelijkheidsrelatie tussen hem en de referentiepersoon zoals onder andere:

Attest dat hij geen onroerende goederen bezit in haar land van herkomst,

Attest dat hij geen enkel beroep uitoefent in zijn land van herkomst,

Attest dat hij niet onderworpen is aan de personenbelasting in zijn land van herkomst, enz..

Volgens tegenpartij heeft hij niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht tot verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van een burger van de Unie: bewijzen van bestaansmiddelen van referentiepersoon ontbreken. !

Verzoeker houdt staande dat deze bewijzen overgelegd werden aan de gemeente SCHILDE maar dat deze nagelaten heeft deze documenten over te maken aan tegenpartij;

Niets kan aan verzoeker verweten worden;

Hij woont in bij de referentiepersoon sinds zijn aankomst in BELGIE omdat hij geen huishuur kan betalen;

Al deze bewijzen zijn afdoende om aan te tonen dat hij wel degelijk ten laste is van de referentiepersoon;"

De in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de bestreden bestuurshandeling heeft genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een 'afdoende' wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 7 november 2001, nr. 100.628, RvS 30 mei 2006, nr. 159.298, RvS 12 januari 2007, nr. 166.608, RvS 15 februari 2007, nr. 167.848, RvS 26 juni 2007, nr. 172.777). Artikel 5 van de wet van 29 juli 1991 bepaalt dat dringende noodzakelijkheid de overheid niet ontslaat van de verplichting om te motiveren.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op grond waarvan de beslissing is genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 52, § 3 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit) en het feit dat verzoekers aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger wordt geweigerd omdat verzoeker niet binnen de gestelde termijn heeft aangetoond dat hij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een Unieburger, nu de bewijzen van bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontbreken.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering, die hij ook citeert in zijn verzoekschrift, hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Bovendien is er in casu geen sprake van een hoogdringendheid waardoor de verweerder niet zou gemotiveerd hebben. Een schending van de artikelen 2, 3 en 5 van de wet van 29 juli 1991 of van artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker eveneens geschonden acht, luidt als volgt:

"Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

(...)

2° de niet in artikel 40bis, § 2, bedoelde familieleden die, in het land van herkomst, ten laste zijn of deel uitmaken van het gezin van de burger van de Unie;"

Artikel 58 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"Met uitzondering van artikel 45, zijn de bepalingen van hoofdstuk I die betrekking hebben op de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40bis van de wet, van toepassing op de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1 van de wet. De Minister of zijn gemachtigde begunstigen echter hun binnenkomst en hun verblijf op het grondgebied van het Rijk, na een individueel en grondig onderzoek van hun aanvraag."

Artikel 52 van het Vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

"§1. Het familielid dat zelf geen burger van de Unie is en zijn familieband overeenkomstig artikel 44 bewijst, dient een aanvraag in voor een verblijfskaart van familielid van een burger van de Unie bij het gemeentebestuur van de plaats waar hij verblijft door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 19ter.

[...]

§ 2. Bij de aanvraag of ten laatste binnen de drie maanden na de aanvraag dient het familielid bovendien de volgende documenten over te maken :

1° het bewijs van zijn identiteit overeenkomstig artikel 41, tweede lid, van de wet;

2° de documenten waarmee op geldige wijze kan worden vastgesteld dat hij de voorwaarden die zijn voorgeschreven bij de artikelen 40bis, § 2 en § 4, of 40ter, van de wet, die op hem van toepassing zijn, vervult.

§3. Indien het familielid na afloop van drie maanden niet alle vereiste bewijsdocumenten heeft overgemaakt of indien uit de woonstcontrole niet blijkt dat het familielid op het grondgebied van de gemeente verblijft, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat. Het attest van immatriculatie wordt ingetrokken.

[...]"

Uit de bijlage 19ter in het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 4 oktober 2017 een aanvraag indiende voor een verblijfskaart van een familielid van een Unieburger als "ander familielid – ten laste of deel uitmakend van het gezin; aangetrouwde neef" van de heer L.M., en dus op grond van artikel 47/1, 2° van de Vreemdelingenwet.

Uit deze bijlage 19ter blijkt verder dat verzoeker, naast documenten om zijn bloed- of aanverwantschapsband met de Unieburger aan te tonen, ook een aankomstverklaring heeft voorgelegd, evenals een geldig paspoort en Schengenvizum en bewijzen van storting in het verleden, namelijk van augustus 2016 tot augustus 2017.

In de bijlage 19ter werd verzoeker verder verzocht om binnen de drie maanden de volgende bijkomende documenten over te leggen: "*bewijs van deel uitmaken van gezin unieburger-referentiepersoon in het land van herkomst van de heer T., bewijs van bestaansmiddelen van referentiepersoon de heer M., bewijs van ten laste in land van herkomst*".

Verzoeker stelt in het verzoekschrift "tal van documenten" aan de gemeente te hebben overgemaakt ter staving van de afhankelijkheidsrelatie tussen hemzelf en de referentiepersoon, zoals onder andere attesten dat hij in zijn land van herkomst geen onroerende goederen bezit, geen enkel beroep uitoefent en niet onderworpen is aan de personenbelasting, maar meent dat de gemeente heeft nagelaten deze documenten over te maken aan de gemachtigde.

Daargelaten de vraag of verzoeker met deze documenten voldoende het vereiste "ten laste zijn" zou hebben aangetoond, zoals hij beweert in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat verzoeker zijn bewering dat hij deze documenten heeft voorgelegd aan het gemeentebestuur maar dat zij niet aan de gemachtigde werden overgemaakt, op geen enkele manier met objectieve elementen ondersteunt. De voornoemde attesten bevinden zich niet in het administratief dossier, en evenmin legt verzoeker een ontvangstbewijs voor of enig ander document waaruit zou blijken dat deze attesten door de gemeente in ontvangst werden genomen, laat staan dat zij vervolgens niet aan de gemachtigde werden overgemaakt. Hoe dan ook is dit weinig relevant voor huidig beroep aangezien de bestreden beslissing steunt op het feit dat het bewijs van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon ontbreekt. Verzoeker betwist dat hij geen bewijzen heeft voorgelegd van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, zoals in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd. Opnieuw is dit evenwel op geen enkele manier met een begin van bewijs aangetoond. Integendeel blijkt ten overvloede uit het administratief dossier dat de referentiepersoon uitdrukkelijk en schriftelijk heeft verklaard geen loonfiches te hebben ingediend bij de gemeente Schilde.

Nu niet blijkt dat verzoeker de gevraagde documenten binnen de termijn van drie maanden heeft overgemaakt aan het gemeentebestuur, weerlegt verzoeker dan ook niet de motivering van de bestreden beslissing en acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat zijn aanvraag voor een verblijfskaart met toepassing van artikel 52, § 3 van het Vreemdelingenbesluit werd geweigerd. Een schending van artikel 47/1 van de Vreemdelingenwet blijkt niet.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend achttien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES